

saatlige Forhold er løst, forinden Indfødsretten meddeles. Hvis man vil følge dette Princip, vil der ogsaa opstaae langt større Banffeligheder for dem, som ville indvandre fra nærliggende Lande end fra fjernere Lande, der vil vistnok være Lande, hvor man slet ikke kan gennemføre dette Princip, hvor disse Dplysninger aldrig ville kunne tilveiebringes; derimod kan det i de nærliggende Lande, naar man først engang kommer ind i Principet, komme dertil, at der vil opstaae Banffeligheder, hvilke altid ville blive sølte mere af dem, som ville vandre ind fra disse Lande, end af dem, som vandre ind fra fjernere Lande.

Krieger: Jeg udtrykte mig meget kort forrige Gang, da jeg havde Ordet, og har derved, mod min Billie, givet Anledning til nogen Misforstaaelse. Det var nemlig ingenlunde min Mening at sige, at en Person ikke skulde kunne gjøre Indfødsret gjældende i to Lande efter disse Landes forskjellige Lovgivninger, men det enkelte Land, altsaa her Danmark, kan ikke uden særegen Hjemmel erkjende en Person som Indfødsberettiget paa eengang i Danmark og i et andet Land, det er i den Forstand, jeg paastaaer, at Gen ikke for Danmark, for den danske Lovgivning kan have Indfødsret i to Lande. Den danske Lovgivning og den engelske Lovgivning kan være saadan, at efter Omstændighederne een og samme Person i Danmark kan paastaae dansk Indfødsret og i England kan paastaae engelsk Indfødsret; men den danske Lovgivning kan ikke paa eengang betragte en Person som Dansk og som Engellmand. For at man skulde kunne saaledes paa eengang for det enkelte Lands Lovgivning have Indfødsret i det vedkommende Land og i et andet, maatte disse Lande staae i et nærmere Forhold til hinanden, som for Exempel de schweitzerfke Cantoner, saa maatte Danmark og England staae i et saadant indbyrdes Forhold, at de dannede et Storbritannien og Danmark, saaledes som Schweiz omfatter forskjellige Cantoner. Det er fra denne Side betragtet, jeg troer, at det er aldeles uomtvisteligt, at det ikke kan skee, at en Person paa eengang er dansk og engelsk. Det var ingenlunde min Mening, og det har jeg heller ikke troet at sige, at Betingelsen for, at vi kunne

give en Person dansk Indfødsret, var, at han var løst fra ethvert tidligere Baand til en anden Stat. Jeg sagde jo netop udtrykkeligt, at Danmark kunde f. Ex. give Aflyl til politiske Flygtninge, og deres Forhold til den anden Stat ere jo ingenlunde løste; dersom en saadan politisk Flygtning fra Tydskland blev greben i den tydske Stat, hvor han havde forbrudt sig, vil han jo der blive behandlet og straffet som Undersaat, men, hvis vi gav ham dansk Indfødsret, saa vilde han jo her være at beskytte imod Forfølgelse. Vi maae altsaa ikke sammenblande to forskjellige Ting; det simple Spørgsmaal, som jeg opstaaede, var det, om ikke Thinget dog burde vide nogen nøiere Bessed om, i hvilket Forhold den Vedkommende stod til det Land, hvor han utvivlsomt tidligere havde hørt hjemme. Københavns Magistrat havde antydet, at der var Grund til at søge nærmere Dplysning hos Manden, inden man tog nogen endelig Beslutning; det var noget, man kunde faae i 8 Dage, ja i kortere Tid end 8 Dage, og der er ganske vist hengaaet mere end 8 Dage, derefter, inden Forslaget er kommet frem; jeg synes, at dette er et af de Forhold, hvorom Thinget maatte kunne forlange en Dplysning, inden vi toge en Bestemmelse. Jeg forstod iøvrigt ikke ganske rigtigt, hvad den ærede Indenrigsminister yttrede med Hensyn til det, som fremmede Ministre maatte have opstillet som Regel i slike Forhold; dersom det skulde forstaaes saaledes, at den svenske og norske Minister, paa den svensk-norske Regjerings Vegne, havde erklæret, at man ikke ønskede, at der blev gjort noget Spørgsmaal i den Retning, da var Sagen jo en anden; men det forekom mig dog ikke, at hans Erklæring gik saavidt. At der kan være visse Tilfælde, hvor man ikke vil kunne faae disse Dplysninger, det er noget Andet; men hvor Sagen stiller sig saa simpelt som her, der forekommer det mig utvivlsomt, om Thinget bør tage en Beslutning, forinden de manglende Dplysninger foreligge.

Indenrigsministeren: Hvis det høitæredede Thing skulde finde, at der kan være Anledning til i enkelte Tilfælde at indhente nærmere Dplysninger, da vil dette skee, og det vil altsaa for Dieblisset ikke have videre Folge for